

Āgenskalna Valsts ģimnāzijas
320 gadu jubilejas izdevums

ĀVG avīze "Tava skola"
2008/2009
Nr.1/5

Šajā numurā:

<u>Latvijā</u>	
Iededzies par Latviju!	2-3
Latvija—rekordiste	2-3
"Zelta pildspalva"	4
Nākamie 90	4
<u>Skolā</u>	
7.klašu iesvētības	5
Skolotāju diena	5
Spēle "Prezidents"	6
Sports skolā	7
Aerobikas festivāls	8
<u>Radošā lapaspuse</u>	
Dzeja un proza	9-11
Foto	9-11
Pārdaugavas prēmija	12
<u>Starpbrīdis!</u>	
Skolēna viedoklis	13
Recenzijas	14
Notikumu afiša	15
Kā naglai uz galvas...	16
AVĢ Kobriki	16
Koju hronika	16

Sveiciens visai Āgenskalna Valsts ģimnāzijas saimei!

Skolas 320 gadu jubilejas noskaņā

Pirmais ceturksnis aizvadīts! Cerams, ka brīvlaikā uzkrātais spēks, citam—pieredze muzicējot skolā, lieti noderēs, lai sagaidītu Ziemassvētkus!

2008. gadam esot 320 gadu jubilejas zīmē, šķiet, ikviens skolnieks ir izjutis kā skolas piederības pienākumus, tā ar interesi gaida svētku nedēļu.

Arī mēs, ģimnāzijas avīze "Tava skola",

bruņojušies jauniem žurnālistiem, sveicam skolu ar divkārt lielu izdevumu un aicinām jaunus žurnālistus pieteikties mūsu rindās visa mācību gada laikā!

Tuvojas ziemas sesija un daudz pārbaudījumu—izbaudiet svētku nedēļas saīsināto pērgaršu un garās 15.-18.novembra brīvdienas!

Sveicot ĀVG 320 jubilejā un vēlot panākumus,
"Tava skola" Redakcija

Saņem ĀVG avīzi "Tava skola" elektroniski -
sūti ziņu uz avize.avg@gmail.com!

Uzzini vēl vairāk! www.avgblog.org

ĀVG "Tava skola" 2008/2009
avize.avg@gmail.com

Redakcija:
Kate Pāvula, 11.3
kpavula@gmail.com

Sports Oskars Bormanis, 11.3
Viedoklis Ilze Ozola 11.5,
Anneka Kļaviņa 11.2
Dzeja Linda Vecvagare 11.3
Skolā Alise Grāve, 9.1,
Annija Andersone, 10.2

Iededzies par Latviju!

1918
2008

Latvijas 90 gadu jubilejai veltītie pasākumi rit pilnā sparā!

Kate Pāvula

Līdz Latvijas 90 gadu jubilejai palicis mazāk kā mēnesis un teju katru dienu ikvienu Latvijas iedzīvotāju un viesi sagaida krāšņs kultūras, izklaides un izglītojošu pasākumu klāsts. Šī jubileja ir īpaša ar vairākiem notikumiem – kaut vai tas, ka svētku plānošanā ir iesaistīties pieminēšanas vērts cilvēku un organizāciju skaits, svētku koordinators ir pati Latvijas Aizsardzības ministrija un, manuprāt, svētku reklāmas kampaņa ir viena no veiksmīgākajām Latvijā aizvadītā gada laikā (22.aprīlī piešķirtie 1,6 miljoni latu šoreiz noderējuši!). Arī mūsu skolā daudzi, piesprauduši jubilejas simbolikas rotātās nozīmītes pie murgursomas un lepmi izgrieztās

krūts, kas, iegūtas kādā no pasākumiem

vai īpašajā ekskursiju dienā, kas daudzas klases veda uz Latvijas ministrijām, atgādina par svētkiem, kas izjūtami jau kopš gada pirmās puses.

zinoši cilvēki – vēsturnieki, mūziķi, mākslinieki un citi, kuri, gaidot svētkus, uzaicināti stāstīt savu Latvijas stāstu. Mājaslapā arīdzan atrodami

akcijas „Lielā talka” un „Gaismas tilti”, divi (teorētiski) labotie Ginesa pasaules rekordi – garākā dejas

un „Skrien! par Latviju” dienakts 100 metru stafete. Pieminēšanas vērti ir daudzi pasākumi, tostarp arī Latvijas institūta sirsnīgais projekts „Latvija. Nākamie 90” un kinorežisores Brigitas Eglītes filma „Vienīgā fotogrāfija”, kas 14.novembrī kinoteātrī „Rīga” piedzīvos savu pirmizrādi. Jau minētās ak-

„Gaismas tilti” Foto: www.lv90.lv

apkopoti dažādi Latvijas fakti – par 1918. gadu, Latvijas mākslu, mūziku, teātri, kino, sportu, literatūra, modi un ēdienu, kurus izklāsta attiecīgajās jomās kompetenti un

Par aktuālajiem notikumiem veiksmīgi informē Latvijas 90. jubilejas dienasgrāmata internetā – www.lv90.lv. Dienasgrāmatā apkopoti dažādi Latvijas fakti – par 1918. gadu, Latvijas mākslu, mūziku, teātri, kino, sportu, literatūra, modi un ēdienu, kurus izklāsta attiecīgajās jomās kompetenti un

dažādu sabiedrībā pazīstamu cilvēku blogi jeb emuāri – atmiņu stāsti, nākotnes vīzijas, pārspriedumi par notiekošo valstī. Foto un video sadaļās redzami svaigākie jaunumi un notikumu apskati.

Raibajā notikumu kalendārā vislabāk atmiņā palikuši četri pasākumi (iespējams, to mēroga dēļ) –

tivitātes, kurās pārsvarā tika aicināti piedalīties visi, kas vēlas, tika veidotas pēc principa „dāvana Latvijai”, tādējādi to padarot ne tikai par jautru kopā būšanu, bet arī cēla mērķa vārdā veiktu kopuzdevumu. „Lielajai talkai”, uzmuntrinot visus iedzīvotājus saņemt tuvējo un tālo apkārtni, mazliet izdevās sasaukties ar padomju laika lozungiem, kad

...turpinājums 3.lpp

Kā es piedalījos **Skrien! par Latviju**

Skrējēja Austra Matveja

Biju bēdīga, ka netikšu uz šo pasākumu, jo ar kori biju koncertā Gulbenē, bet, atbraucot uz Rīgu, sapratu: vajag! Pierunāju savu draudzeni, pa ceļam satikām vēl 2 viņas draugus un pēc aptuveni 3 stundu ilgas gaidīšanas tiku arī pie saviem 100 metriem.

Pulkstenis bija nedaudz pāri diviem naktī, saņēmu stafetes kociņu un skrēju. Mazliet lija, bija pavēss, bet sajūta... Tā kompensēja it visu! Skrēju ar milzu lepnumu un

prieku! Pat pēc atbraukšanas mājās vēl kādu laiku nevarēju atgūties: emocijas mani bija pārņēmušas. It kā jau nieks vien ir - 100 metri. Bet, kad zini - skrīn tūkstoši! Visi par savu valsti... Jā... tā bija laba sajūta.

Fragments no vēstules, kuru rakstīju "Radio SWH" nākamajā rītā, kad skrējiens par Latviju jau tuvojās beigām: "Paldies cilvēkiem, kas bija kopā ar mani, paldies cilvēkiem, kas izdomāja šo akciju un sarīkoja to! Paldies visiem, kas skrēja un atbalstīja skrējējus! Un vislielākais paldies -

LATVIJAI! Esmu lepna par mazo tautu, kas nemitīgi atrod jaunus pašapliecināšanās veidus :)

Paldies par emocijām, kuras sagādāja "mani 100m", jo tās saglabāsies vēl ilgi :)"

Foto no skrējēju arhīva

...turpinājums no 2.lpp

par padarīto/nepadarīto atbildīgi ir visi un tajā pašā laikā neviens konkrēti, bet tas kā visnotaļ pozitīvs uzsaukums (sakopt visiem, jo atbildīgi *esam* visi), tikai veicināja talkas norisi, 13. septembra talkas „Par tīru un zaļu valsti. Dāvana Latvijai 90.gadadienā” ietvaros savācot vairāk kā 260 000 maisus ar atkritumiem.

„Latvijas gaismas ir tās cilvēki - gan tie, kas ir Latvijā, gan tie, kas ir ārpus, bet ar sirdi Latvijā,” tā par akciju „Gaismas tilti” vēstīja Latvijas 90. jubilejas dienasgrāmata. 90 dienas pirms 90. dzimšanas dienas - 22. augusta vakarā - cilvēki pulcējās uz tiltiem un iedeva gaismu sev un savai valstij. Akcijā, kas vienoja kā Latviju, tā Peru, Norvēģiju, Austriju, Vāciju, Īriju un Krieviju, speciāli izdalītos gaismekļi šus spādināja arī tie, kas to vakar atradās Arēnā Rīga, lai baudītu īslandiešu grupas „Sigur Ros” koncertu. Gan klausītāju neviltotās mūzikas mīlestības dēļ, gan „Latvijai 90” gaismekļu dēļ, kas teju katrā dziesmā veidoja mirdzošu pavadījumu, koncerts izvērsās neatkārtojams, mūziķi, dārdzošu aplausu

pavadīti, uz skatuves atgriezās neskaitāmas reizes.

Mēnesi pirms 18.novembra divdesmit četru stundu garajā 100 metru stafetes skrējienā stadionā „Daugava” piedalījās aptuveni 3845 skrējēji, vismaz divas reizes pārsteidzot iepriekšējo rekordu. Pirmajai dienai uzsākoties saulaini, naktī stipri līnājot un pret rītu drēģnam laikam saldējot skrējējus, rekordu noslēdza viens no projekta „Latvija. Nākamie 90” dalībniekiem. Savukārt vēl nesen, 25.oktobrī, RTU tautas deju ansamblis „Vektors”, svinot savu 50 gadu jubileju, sveica Latviju,

mēģinot uzstādīt jaunu Ginesa pasaules rekordu kategorijā „Garākā deja”. Un vēlreiz, neskatoties uz sākotnēji pietiekami lielu dalībnieku skaitu, rekordu vairāk kā divas reizes pārsniegt palīdzēja aptuveni 2208 „Gatves dejas” dejotāji, tostarp arī

mūsu skolas tautas deju kolektīvs „Vainags”.

Nekavējies arī Tu ne mirkli - apmeklē www.lv90.lv, izmanto iespēju, kas palikusi tikai līdz 18.novembrim - baudīt svētku priekšnojautas un krāšņos pasākumus! Noteikti nepalaid garām klubu nakti „Atver svētkus!”, kas notiks naktī no 15. uz 16. novembri 360 vietās (katrā novadā - 90 klubos un skolās) visā Latvijā, skatot arī mūsdienu dziesmu,

vecu labo dziesmu un tautas dziesmu remiksiem, ar vienotām video projekcijām, klubu nakti padarot par vienotu noti-

Jubileja skaitļos

1,6 miljoni latu

260 000 atkritumu maisi

3845 skrējēji

2208 „Gatves dejas” dejotāji

4 brīvdienas!

kumu. Un, sākot ar 14. novembri, kinoteātrī Rīga noskaties filmu „Vienīgā fotogrāfija” - varbūt tajā atpazīsi vairākus skolasbiedrus!

Iededzies par Latviju!

**Dejot
garāko
deju
Pasaulē**

„Vainags” Vecrīgā Foto: www.tribine.lv

Lepnās 11.5 tautumeitas Ilze un Inga Foto no dejotāju arh.

Dejoja visi! Arī mūsu skolas tautas deju kolektīvs

„Vainags”! Lūk, ko saka mūsu dejotāji!

„Tieši nesen nodomāju, ka Latvija ļoti sasparojusies uz rekordi - bija jau arī tie „Mentosi” „Kolā”! Īstenībā bija forši, manuprāt, Latvija varētu vēl daudzus rekordus pievarēt, jo, man šķiet, ka mums, latviešiem, ir viegli savā starpā sarunāt - kur, kad un cik būs. Visi ienāk draugiem.lv, tur reklāmiņa nozib, daudzi piesakās - un cilvēki, kuri grib taisīt rekordu - šķekureku - gatavs!” -**Ilze Ozola, 11.5**

„Nosalām nedaudz, bet bija forši vienalga. Nebiju redzējis tādu interesi par tautas dejām no cilvēku puses, bet tas jau tāpēc, ka dejojām Vecrīgā... Jauki, ka dejotāji varēja visu to noorganizēt, saņemt un izdarīt!” -**Mārcis Solovjovs, 12.2**

Sveicam ar panākumiem!

Mācību gada sākumā nominācijā par veiksmīgu un radošu darbu izglītības sistēmas pilnveidē, bērnu, jauniešu vai pieaugušo izglītošanā, sadarbības nodrošināšanā ar vecākiem un sadarbības partneriem, izglītības un zinātnes ministrijas Gada balvu saņē-

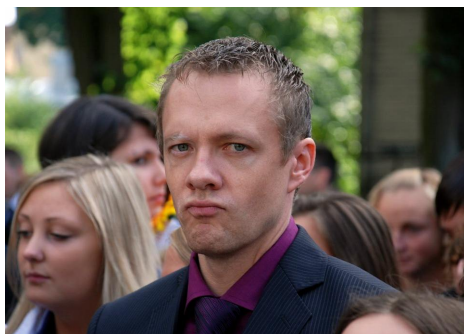
ma mūsu skolas direktore I.Gaile. Ierasti ieturētā un mērķtiecīgā direktore laikrakstam „Latvijas Avīze” pēc apbalvojuma saņemšanas teica: “Sevi slavēt negribu, jo katru dienu daru savu darbu. Protams, tā ir balva visai skolai, jo viena pati es neko nevarētu izdarīt. Tā ir balva arī skolēniem un viņu vecākiem par ražīgo darbu.”

Skolotāju dienas priekšvakarā Rīgas Valsts 1. ģimnāzijā Rīgas domes priekšsēdētājs Jānis Birks ar 23 karātu apzeltītu pildspalvu un naudas balvu

apbalvoja 15 Rīgas skolotājus, tostarp arī mūsu skolas mājturības un tehnoloģijas, tehniskās grafikas skolotāju Juri Avotiņu. Konkursu ik gadu rīko Rīgas domes Izglītības, jaunatnes un sporta departamenta Izglītības pārvalde ar mērķi izteikt atzinību Rīgas pedagogiem par ieguldījumu skolēnu mācību un audzināšanas darbā, kā arī motivēt skolotājus darba kvalitātes paaugstināšanai.

Tā kā jau trīspadsmito gadu pēc kārtas vienu pretendentu no skolas izvirza

skolas padome, skolēnu pašpārvalde un skolas vecāku padome, var droši apgalvot,

Lai arī 1.septembrī, rezultātus gaidot, skolotājs rauca pieri, jau oktobrī sk.J.Avotiņš saņēma Zelta pildspalvu! Foto: A.Upenieks

ka arī šī gada Zelta pildspalvas ieguvējs ir piedrošinoties mūsu skolas mīļākajiem un atzītākajiem skolotājiem – Zelta pildspalvas laureātiem.

Direktore Ināra Gaile š.g. skolotāju dienā
Foto: A.Upenieks

Latvijas Institūta projekts

Nākamie 90

Kate Pāvula

Latvijas Institūta organizētā projekta „Latvija. Nākamie 90” preses konferencē šī gada 29.oktobrī tika paziņoti 90 izvēlētie skolēni no visas Latvijas. Noklausoties Latvijas institūta direktora Ojāra Kalniņa runu, tapa

skaidrs, ka izvēlēties tikai 90 no 515 iesūtītajiem pieņemumiem bija ļoti grūti. Rīkotāji īpaši uzsvēra, ka šie “90 ma-lači” ir tikai daļa no

tiem, kurus, ja varētu, viņi apbalvotu un par kuriem stāstītu visai Latvijai. Vērtēšanas pirmajā kārtā 515 darbus, tostarp arī divus no mūsu skolas, kas diemžēl netika izvēlēti kā Nākamie 90, izskatīja LI, piedaloties Valsts jaunatnes iniciatīvu centra, Valsts prezī-

denta kancelejas un Latvijas 90. gadadienas svētku koordinatori, bet “Nākamos 90” noteica žūrija, kuras sastāvā bija sabiedrībā pazīstami cilvēki Aisha, Jānis Jubalts, Raimonds Bergmanis un Katrīna Pasternaka.

Ojārs Kalniņš, LI vadītājs Publicitātes foto

Galvenie atbalstītāji – grāmatu nams “Valters un Rapa”, “Statoil Latvija” un Rīgas Biznesa Skola – solīja laimīgajiem 90 radīt neaizmirstamu 17.novembri, kad tie, režisora Uģa Briķmaņa vārdiem, “manifestēs savu sapni kā senie latvieši”, sim-

boliski uz Nacionālā teātra skatuves proklamējot Latvijas neatkarību kā Viļa Rīdzenieka vienīgajā 1918. gada fotogrāfijā. 18. novembrī LTV1 plkst. 15.30 būs redzama šī ceremonija, Airas Birziņas vadītajam bērnu un jauniešu korim izpildot Latvijas himnu, skatītājiem raidījumā dodot iespēju uzzināt vairāk par Nākamajiem 90, raugot tos tuvplānos, “lai ieskatītos ne viņa, bet savā dvēselē un salīdzinātu...”

Statoil Latvija izpilddirektors Sandis Šteins, uzsverot, cik spārnojoši un patiesi bija skolēnu rakstītie vārdi, vīzijas un mīlestības apliecinājumi Latvijai, solīja ikvienam no 515 bērniem un jauniešiem piemiņai dāvināt rokas pulksteni ar deviņdesmitgades simboliku, arī grāmatu nams “Valters un Rapa” plāno izdot grāmatu, kurā apkopotu visus konkursam pieteiktos skolēnus un viņu Latvijas nākotnes vīzijas. Līdz grāmata tiks izdota, šobrīd

apspriešot tiek iespēja izstādīt iesūtītās vīzijas sabiedrības apskatei publiskajā telpā.

Preses konferences noslēgumā tika atskaņota šim projektam speciāli radīta dziesma „Iedzies par Latviju!” Borowa Mc, Aishas un Arta Dvarionas izpildījumā un ar „Seesam Latvia” atbalstu katrs no klātesošajiem saņēma dāvanu – šo singlu īpašā „Latvija. Nākamie 90” kompaktdiskā.

Laimīgu, smaidīgu, apmierinātu – tādu vēlas redzēt Latviju bērni un jaunieši, kā secinājuši projekta rīkotāji. Un viņi apzinās, ka „šie bērni spārno, uzliek pienākumu beigt gausties un darīt .. ja viņos ir tik daudz ticības, mēs nedrīkstam viņus pievilt!”

Daudz laimes, Latvija!

LATVIJAS INSTITŪTS

Septīto klašu iesvētības

Alise Grāve, 9.2

Kā jau katru gadu, arī šogad Āgenskalna Valsts ģimnāzijas saimei pievienojās jauni skolēni. Tika nokomplektētas 3 septītās klases un 6 desmitās klases. Skolēni pirmo nedēļu adaptējās jaunajā skolā, bet atlikušo laiku to mēģināja iepazīt un to dara vēl joprojām.

Septīto klašu skolēniem bija jāpaveic liels uzdevums. Septembra trešajā nedēļā (26.septembrī) viņiem bija jāiepazīstina mūs ar sevi. Arī devīto klašu meitenēm bija uzdevums- izveidot pēc iespējas interesantāku un

aižraujošāku iepazīšanās balli mūsu septītajiem. Un ar šiem uzdevumiem gan septītie, gan devīto klašu meitenes tika veiksmīgi galā. Tā kā mūsu skolai 320 gadu jubileja, arī iepazīšanās balles tēma bija "Āgenskalna Valsts ģimnāzija pēc 320 gadiem". Tika izveidoti dažādi uzdevumi, kuros septīto klašu skolēniem bija jāparāda sava saliedētība, izveicība un gudrība. Septīto klašu skolēni bija ļoti atsaucīgi, tāpēc visa iecerētā programma tika veiksmīgi īstenota.

Katrai septītajai klasei bija uzdevums izveidot priekšnesumu, kas atbilst ie-

pazīšanās balles tēmai. Visi priekšnesumi bija oriģināli un interesanti. Tika pārbaudītas arī viņu zināšanas par skolu, skolotājiem un skolas dzīvi. Arī šos uzdevumus viņi paveica bez grūtībām, un paši bija ļoti apmierināti ar savām zināšanām. Iespējams, visinteresantākais bija uzdevums, kur skolēniem bija jāparāda, cik lokani un izveicīgi viņi ir, - tas bija īsts pārbaudījums, - viņiem tika izdalītas fotogrāfijas, kurās attēlotas skolēnu piramīdas, kuras veidotas Āgenskalna Valsts ģimnāzijā pirms 50 gadiem. Skolēniem un skolotājai bija jāizveido pilnīgi tāda pati cilvēku pira-

mīda. Jāatdzīst, ka visiem bija ļoti interesanti un septītie pārspēja paši sevi. Visus uzdevumus vērtēja žūrija- skolotājas Inga Ozoliņa, Inga Upeniece un Ņina Juste.

Pasākuma beigās tika apbalvotas un nominētas visas septītās klases. Jāatzīst: negatīvas atsauksmes par šo iepazīšanās balli netika dzirdētas. Pēc šī pasākuma visi, kas vēlējās, varēja apmeklēt diskotēku. Iepazīšanās balles deva mums, klātesošajiem, iepazīt kaut nedaudz labāk mūsu septītās klases un saprast, ka viņi ir ļoti labsirdīgi un draudzīgi.

Ar ĀVG Goda ordeni ...

**Rūpīgā
gatavošanās
vainagojās ar
smaidpilnām
sejām un
sirsnīgiem
aplaušiem...**

Foto: A.Upenieks, skolēni

Kate Pāvula

Oktobra mēneša pirmajā piektdienā ikvienu skolotāju, kas rīta agrumā pārkāpa mūsu ģimnāzijas sliekšni, sagaidīja, pašu skolotāju vārdiem, „nebijuši sirsnīgi sveicieni” Skolotāju dienā. Apsveikti, izdancināti un skolēnu uzmundrināti, skolotāji visu dienu pavadīja patiesā svētku noskaņojumā – skola iepriekšējā vakarā, patei-

coties skolēnu, īpaši 11. klašu dekoratoriem un darboņiem, bija rudenīgi izpušķota, un pēc mācību stundu beigām visus skolas darbiniekus gaidīja jauks, skolēnu priekšnesumiem bagāts Skolotāju dienas koncerts.

Kā galvenos vaininiekus, pateicoties kuriem šī Skolotāju diena jau ir iekļuvusi vēsturē kā pati jaukāka un atzinošākā vērtētā, jāuzteic 12.5 klases

audzēknes, idejas autore – Daci un Rūtu, arī pārējos divpadsmito klašu skolēnus. Kā paši izveicīgākie un šarmantākie dejotāji, kas veiksmīgi izkustināja svētku vaininiekus lustīgas mūzikas pavadībā pie ieejas durvīm izveidotajā deju placītī, skolotājus sagaidīja arī Santa Haritonova, Jānis Vaišļa un Mārtiņš Preiss.

Rīkotājas Daces vār-

diem 2008. gada Skolotāju dienas ideja bija: „Pirmkārt, radīt rudens atmosfēru skolā, kas pati par sevi asociējas ar Skolotāju dienu, nedaudz laužot stereotipus par skolotājiem un likt tiem pasmaidīt, iekustinot tos veco, labo dziesmu ritmos. Visbeidzot katram pie krūts spraut ĀVG Goda ordeni, lai visi skolotāji Skolotāju dienā justos vēl īpašāki un mīlētāki.”

Biznesa simulāciju spēle "Prezidents"

Jānis Peisinieks,
11.1

Kuram gan no mums kādreiz dzīvē nav bijusi vēlme kļūt par prezidentu vai augstu valsts ierēdni? Iespējams, ka visiem,

"... „Nabagā valsts” iesūdzēja starptautiskajā tiesā „Bagāto valsti” par tās iespējamu biznesa iespēju kavēšanu..."

drīz valstī darbos
jās vairāki

izpārdoti ieinteresētajām personām, un spēle varēja turpināties. Arī otrajā spēles dienā ļoti jūtams bija GA Holding spiediens uz pārējo valsti, kad tika izdoti aizvien jauni likumi, kuri paredzēja dažādu naudas summu ieņemšanu par kādu pakalpojumu, kura vienīgais sniedzējs bija GA Holding meitas uzņēmumi. Šajā dienā sekoja arī pirmās slepkavības spēles „Prezidents” pastāvēšanas laikā, kas bija kā eksperimentāls jauninājums šajā spēlē. Galvenie zaudētāji šajā eksperimentā bija GA Holding vadītāji un darbinieki, ar kuriem sākās plānveidīga izrēķināšanās, kura neizbeidzās pat līdz spēles beigām. Spēlē tika izspēlēti tikai 6 mēneši, kas ir par vienu mēnesi mazāk nekā sākotnēji plānots, taču tas izrādījās pozitīvi, jo, veicot dalībnieku pēcspēles aptauju, izrādījās, ka spēlē daudzi jau bija sasnieguši savu mērķi un turpināja spēlēt tikai spēlēšanas pēc, kas īpašus augļus vairs nenesa.

bet dzīvē to reti gadās sasniegt. Taču 27. un 28. oktobrī 58 jaunieši un pirmo kursu studenti nolēma izmēģināt savu veiksmi šīs vēlmes sasniegšanā, jo tieši šajos datumos Āgenskalna Valsts ģimnāzijā notika biznesa simulāciju spēle „Prezidents”. To organizēja divi bijušie ĀVG skolēni, no pirmā kursa studenti Vladislavs Greķis un Kristis Avots, kuri, jau paši būdami šīs spēles veterāni, nolēma dot iespēju saviem bijušajiem skolas biedriem izmēģināt veiksmi šajā Nordic Training International rīkotajā spēlē.

Tā nu sākās pirmās aktīvās dienas rīts. Jau ap 9.30 sāka pulcēties pirmie dalībnieki, kuri, neraugoties uz to, ka būs jāgaida vēl vismaz pusstunda, bija pilni optimisma un cerību sasniegt katra paša nosprausto mērķi, jo tāds nepārprotami bija katram dalībniekam. Ap desmitiem, kad sākās spēle, sekoja pirmie pārsteigumi, kad dažiem ar pieredzi bagātajiem spēles dalībniekiem tika liegta iespēja strādāt valsts orgānā, tādē-

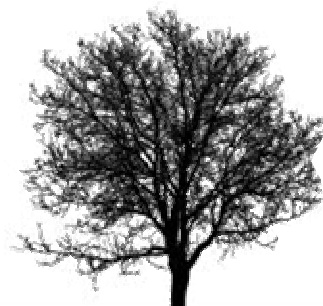
“... sekoja arī pirmās slepkavības spēles „Prezidents” pastāvēšanas laikā ...”

jiem kopumā. Tā rezultātā gandrīz visi valdības locekļi bija vai nu saistīti, vai biedri grupējumā, kurš turpmāko divu dienu gaitā pārņēma lielāko daļu spēles darbības – GA Holding. Spēles pirmās pāris stundas izvērtās diezgan haotiskās, jo visi skraidīja apkārt un centās saprast, kas nu viņiem ir jādara un kur var atrast līdzekļus šī kaut kā sasniegšanai. Taču jau samērā

plaukstoši uzņēmumi, kuri nodarbojās ar dažāda veida pakalpojumu sniegšanu, tai skaitā arī valsts lielākais un bagātākais uzņēmums visas spēles laikā – GA Consulting, kurš nodarbojās gan ar privāto uzņēmēju gan valdības konsultāciju. Spēle zināmā mērā zaudēja asumu pēc 3. izspēlētajā spēles mēneša, kad GA Holding spekulāciju rezultātā radās zināmas neērtības biznesu īpašniekiem, kuri, lai kā arī censtos tās likvidēt, beigās ar tām samierinājās. Liktenīgs pagrieziena punkts spēles darbībā bija tiesas prāva, kurā spēlētāju apdzīvotā „Nabagā valsts” iesūdzēja starptautiskajā tiesā „Bagāto valsti” par tās iespējamu biznesa iespēju kavēšanu. Šīs tiesas prāvas rezultātā tika dzēsta apmēram puse no sākotnējā „Nabagās valsts” parāda Bagātajai valstij.

Otrā diena sākās ar ļoti nepatīkamu pārsteigumu, kad uz spēli neieradās vairāki iepriekšējās dienas spēlētāji, kuri tādā veidā kopumā nodarīja ievērojamus zaudējumus gan komercbankām, gan saviem biznesa partneriem. Taču šie uzņēmumi ātri vien tika

Kopumā šī spēle bija ļoti izdevusies par spīti mazajam dalībnieku skaitam un lielajam *shēmotāju* un dažādu sazvērētības teoriju plānotāju centieniem mainīt spēles dabu un attīstību.

“Spēle tiek rīkota, lai palīdzētu skolēniem veiksmīgi apgūt biznesa un valstisko struktūru darbības kopsakarības, ekonomikas darbības pamatprincipus un biznesa videi nepieciešamo domāšanas veidu, kā arī attīstīt prasmes un iemaņas, lai celtu skolēnu kā potenciālo darba ņēmēju konkurētspēju.” -V.Greķis

Ceturksnis sportā

Oskars Bormanis, 11.3

Foto: sporta skolotāji

Tikpat krāšņs un aizraujošiem notikumiem bagāts kā laiks aiz loga, pēdējais mēnesis bijis arī skolas sporta dzīvē. Esam veiksmīgi aizstāvējuši mūsu skolas godu rajona, pilsētas un pat valsts līmenī, tādējādi saglabājot Āgenskalna Valsts ģimnāzijas vietu starp labākajām sportiskajām skolām Latvijā. Mērķtiecīgs darbs, lai komandas visos sporta veidos būtu pēc iespējas spēcīgākas, ir devis rezultātus. Līdz šim notikušās

sacensības var uzskatīt arī par pārbaudes režīmu tam, kā veidojas „Skolas labākā sportista” tabula.

Izcīnot dalītu 4.-6. vietu rajonā un apliecinot to, ka vēl ir daudz pie kā strādāt, starta šāvienu jaunajai skolu sporta sezonai deva mūsu komanda futbola sacensībās 8.-9. kl. skolēniem.

Kā spēcīgs, pēc starta sekojošais sprints – vidusskolas sporta diena un tās veiksmīgā norise apliecināja mūsējo gatavību uz lieliem panākumiem šosezon. Sporta diena bija kļuvusi mazliet netra-

dicionālāka, taču nebūt ne garlaicīgāka. Veiksmīgi samazināta atsevišķu individu, sportistu ietekme uz klašu vērtējumu, tādējādi padarot komandas darbu par vissvarīgāko sporta dienas sastāvdaļu. Apsveicu 11.6 ar uzvaru! Pārējiem – veiksmīgāku startu nākošgad!

Sekojošajā futbola turnīrā vidusskolām mūsu zēniem veicās jau labāk. Izcīnījuši vietu finālspēlēs, mūsējie nepadevās un galā ieņēma godam nopelnīto 2. vietu rajonā. Puiši, malači - pacentās, zaudējot vien 61. vsk., kura attiecīgi ieņēma 1. vietu.

25. septembrī stadionā „Daugava” notika četr-

Krosu sezonas labākie

ņas (60 m, tāllēkšana, bumbiņas mešana un 500 m) sacensības jauniekiem vieglatlētiem. Mūsu skolu pārstāves, 7. klašu meitenes, izcīnīja 5. vietu Rīgas novadā.

Šķiet, ka arī florbola sezona lēnām uzņem apgriezienus, par ko nepārprotami liecina ziemas tuvošanās un komandu vākšana uz lielāka vai mazāka mēroga sacensībām. Mūsu 8.-9. klašu komanda ierindojās dalītā 6.-9. vietā rajonā. Cerams, ka vidusskolas komanda liks par sevi atcerēties ar veiksmīgākiem rezultātiem. Oktobrī par ierastu

notikumu kļuvuši dažādi krosi. Individuālos krosus liekot pie malas, skolu sporta vadība izlēmusi likt uzsvaru uz krosa

krosa stafetēs (12x1km) bija mūsu. Jāatzīmē, ka konkurence šajās sacensībās katru gadu ir patiešām iespaidīga, un

Futbola turnīra komanda

stafetēm, sarīkojot vispirms Latvijas krosu, bet pēc nedēļas aicinot par vērtīgajām naudas balvām sacensties Rīgas skolas. Mūsu krosa komandu veidošana tika sākta jau pirms mēneša, un, iespējams, tieši tādēļ varam tai pateikties par 2. vietu Latvijas krosā arodskolu, tehnikumu, ģimnāziju un valsts ģimnāziju grupā.

Pēc iesildīšanās Latvijas mērogā, kas notika nedēļu pirms Rīgas krosa stafetēm, tika veiktas vēl pēdējās izmaiņas sastāvā, lai panāktu to labāko, un ilgi gaidītā 1. vieta Rīgas skolu

mūsu skola jau gadiem bija samierinājusies ar pēdējos metros pazaudētu 1. vai 2. vietu..

Lai nu kā, šogad sporta kalendārs ir pārblīvvēts ar daudz un dažādiem sporta notikumiem. Līdz gada beigām vēl gaidāmas sacensības florbolā, volejbolā, peldēšanā un citur. Intrigas un interesanti pavadītu laiku deva arī 24. oktobra 10.-12. klašu aerobikas festivāls. Atliek mūsējiem novēlēt veiksmi gaidāmajos startos, kā arī uzstāt uz pleca sporta skolotājiem par centību un uzņēmību – ĀVĢ startēšana savstarpējās sacensībās nav obligāta, tātad tā ir skolotāju iniciatīvas un uzņēmības rezultāts.

Pelnīti rezultāti!

Laiks, kad skolas gaitēnos valda aerobikas gars!

Annija Andersone, 10.2

Foto: <http://foto.avg.lv>

Pagājušās nedēļas nogalē, 24. oktobrī, kad daļa skolēnu jau ar prātu bija devušies pelnītās rudens brīvdienās, mūsu skolā norisinājās ikgadējais sporta pasākums – ģimnāzijas aerobikas festivāls 2008. Šogad tēmas izvēle un katras ģimnāzijas klases uzdevums atšķīrās, tāpēc izvēlēto tēmu - pasts, cietums, slimnīca, tirgus, zoodārzs, bērnudārzs, skola u.c. –

priekšnesumus visi gaidīja ar nepacietību un skatītāju pieplūdums sporta zālē sasniedza jaunus rekordus.

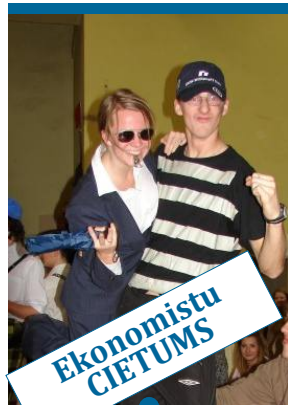
Jau mēnesi, uzzinot savas tēmas, vidusskolēni gan brīvdienās, gan pusdienu starpbrīžus bija veltījuši, domājot un konstruējot aerobikas deju, izvirzot Miss un Misteru Aerobiku un montējot mūziku – visa uzmanība bija veltīta gatavošanās procesam! Līdz visbeidzot visu gaidītais rezultāts - festivāls noritēja

raiti, skanēja smieklī un aplausi, un prieks sirdī bija ikkatram. „Sajūta patīkama – kā pēc labi padarīta darba!” saka kāda skolniece. Tas patiesi piepilda jebkura Āgenskalna Valsts ģimnāzijas skolēna sirdi – justies tik mazam un nemanāmam, un tomēr būt daļai no visas lielās skolas saimes, jo tikai tad, kad tu, tavs klasesbiedrs un arī skolotājs ir tikai maza skolas kolektīva daļa, tu sāc apzināties šo draudzīgo attieksmi, īpaši

jau šajā svinīgajā laikā, gatavojoties Āgenskalna Valsts ģimnāzijas 320. jubilejai.

Satraukums pirms uzstāšanās un neviltotais prieks pēc priekšnesuma, gaviles, uzklausot tiesnešu atzīmes, un varbūt arī kāda asara! Taču kopumā visi laimīgi par paveikto – īpaši sveicam 12.5 klasi ar godam izcīnīto I vietu! Malači!

Liels paldies skolotājai Ingai Ozoliņai!:

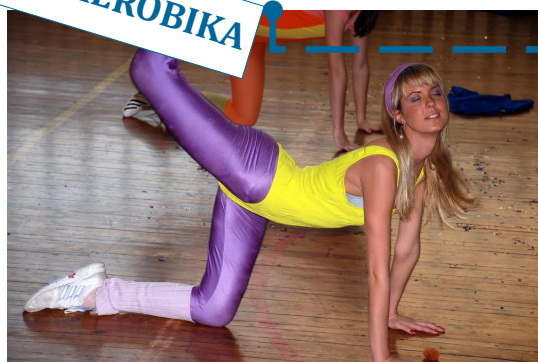
Ekonomistu CIETUMS

Fiziku BĒRNUDĀRZS

“Degpunktā”

Īstā AEROBIKA

Ir nemainīgas vērtības— skolotāja Inga Ozoliņa ... ar mikrofonu :)

Uzvarētāji

12.5 ZOO

Katru gadu noteiktā
datumā es iebāžu kabatā
rudeni.

sameklē mani,
esmu daļu sevis atstājusi

Joprojām gaidu, kad
kļavas nosarks aiz kauna.
Pilnīga nekaunība - tā tur
karāties un kaitināt
suņus (un mani).

Visa Gauja manī mīt,
ar atvāriem un nogrimušiem
kuģiem.

Man šķiet, ka pazaudēju
Tevi Tavā labestībā.
Tavas dvēseles nospiedums
manā
plauktiņā blakus "Egoista
bībelei".

Ilze Ozola

lapu kaudzēs
cerībā, ka rudens

saudzēs
sasauc mani,
man gājputni piedziedājuši
ausis

bērni ēd saldējumus,
bet gājēji
cenšas palikt sausi
vai tu mani rudenī sauksi?
vai tu redzēsi mani?
lietussargi cīnās ar lietu
bet tu taču zini, ka es ietu
ja sauktu

Melodija

Nekas man neliek tā smaidīt
Kā tavi bērnišķīgie stāsti
Par kļavu dzeltenumu
Ar kautru piebildi- skaisti.
Nekas man neliek tā sajukt
Kā tavs zem šalles
Paslēptais smaids
Un bezgala patiesās acis.
Nekas man neliek pazaudēt
laiku,
tikai tavs apskāviens-
Rets, bet īsts,
Nekas cits neliek man būt
Tik ļoti kā tu.

Melodija

Šonakt mēness atkal neiespīdēs manā logā. Šonakt mēness rotās citu logu. Šonakt negulēs kāds cits. Bet es atkal tinos siltos bezseju tēlu sapņos. Un atkal ir tik vienkārši. Un atkal viss tik tīrs un nemākslots. Paldies par svaigo vasaras gaisa malku. Tas jau sen bija nepieciešams.

Dvēselei jāļauj šad tad atpūsties.

Bet tās zvaigznes... Mana zvaigzne nemainīgi blāvo manā tumšajā logā. Šī mazā punktiņa dēļ vien ir vērts palikt nomodā. Un tagad gribas jūs visus apskaut. Tā ļoti, ļoti cieši. Un tā darīt jums zināmu - es esmu šeit un tagad.

Atkal.

Elīna Bindare, 11.5

Ķepurojies, lidoni,
Ar plānājiem, vārgājiem spārniem
Mājas vēl tālu
Un ir šķērslis-
loga rūts.
Tikai neskaties acīs,
Man kauns-
Es nevaru palīdzēt.
Tāpēc ķepurojies, lidoni,
Līdz pagursi,
Jo mājas vēl tālu.
Līga

Rīts. Kafijas smarža, bet viņa nedzer kafiju. Tas ir tikai modinātājs, kas ļauj viņai sajusties piepildītai. Viņa dzer tēju. Mežrozīšu. 1:1 ar aveņu ievārījumu, bez cukura, sarkanā krūzē... Dūmakains, pelēks, rudenīgs rīts... Ar sarkano krūzi viņa stāv pie atvērta loga. Auksti. Bet domas silda. Mežs. Un varbūt šodien palikt mājās. Bet varbūt atkal skriet. Mirkli. Ieelpa. Un viņa atkal sapņo par to... kā neprātīgi aizbēgt no visa. Viņa ir laimīga. Skumja. Piepildīta... Viņa lēnām mežam griež muguru, šodien viņu uzrunā molberts un debesis. Viņa rokās tur otu un zīmē to, ko sirds kliež. Un jaucot kopā sarkano, brūno, zaļo un pārējās... viņa vīlusies lūkojas galējā... pelēkā masā. Viens vienā kā debesis, nē, mazliet gaišāk. Tikai pietrūkst noskaņas. Pelēka glezna, bet tajā ir viss, kas ir viņā iekšā. Aizvērusi logu, viņa atstāj gleznu klusēt. Tik pelēkas, pelēkas debesis šorīt. Un vējš, kas lappuses pašķīra tālāk... Viņa pietupjas un aizver grāmatu ciet.

Karīna Bogdānova

Fragmenti no O.Vācieša Pārdaugavas prēmijas konkursa darba

Esi sveicināts, Ojār!

Kas tas? Dvēsele. Bet kāpēc ar tādiem robiem un rētām? Tā bija mīlestība. Tava apbrīnojamā, nesavtīgā mīlestība pret bargo pasauli. Vai man runāt ar Tevi pagātnē, tagadnē vai nākotnē? Iedomājos Tavu smīnu. It kā Tu zinātu par mani to, ko par sevi nezinu vēl es. Šodien cēlos, kad citi vēl gulēja, atbraucu uz Tavu mīlo vietu, aplaidu skatienu debespusēm, sveicinot jauno dienu, kas rīta agrumā bija kā roze pumpurā īsi pirms uzplaukšanas. Tik tuva, ka varēja aizsniegt ar roku. Šodien man stāstāma ir visvairāk, iespaidi viskrāšņākie un diena – vislieliskākā. Es aizvien pārliecināts, ka kaut ko tādu spēji aprakstīt tikai Tu. Tu spēji aprakstīt to, par ko mēs mēdzam teikt “vārdos neizsakāmi”, un tā ir nebijusi dzeja. Šī diena man būs ļoti laimīga, jo tā būs ar Tevi dalīta.

Ojār, kad es kliežu, dzird ikviens, kad čukstu – dzird man tuvākie, bet jāsaka, ka tikai Tu dzirdi to, par ko es klusēju. Tavā raksturā ir viss, ko skaistumam piedēvēju. Kā izskaidrot, ka Tavas dzejas rindas rada nebeidzamus lokus manā dzīvē? Es zinu. Tu esi viens, bet tik daudz vienlaikus. Ja vien Tu zinātu, draugs, kā Tu man palīdzēji, kad jutos vientuļa un vēlējos, lai šī sajūta pazūd. Tu palīdzēji man raudāt. Es biju gatava atdot jebko, lai arī Tu nejustos tāpat. Ojār, paldies, ka vienmēr palīdz. Paldies, ka esi manas sirds kardiogramma, dzejnieks, mākslinieks un dvēseles radinieks. Dzejas motīvi.. kuru dēļ es labprāt izsistu to logu kopā ar Tevi, lai varētu vēl dziļāk ieelpot pasauli. Tu ieelpo manu neizpratni. Man plauktiņa glabājas Tevis sniegtais prieks, manas apputējušās uzdrīkstēšanās. Brāli, tikko putniņš palidoja man garām! Paldies, ka esi man blakus.

Tu jau zini, ka dažreiz es cenšos būt realiste, bet man nesanāk. Gribas ticēt, ka šajā pasaulē ir kaut kas īsts, bet, jo vairāk es ticu, jo vairāk es viņos. Tu esi tas, kas man palīdz, kad pāri paliek tikai vilšanās pēdgarša. Varbūt sāpes. Varbūt tukšums.

Es uzskatu, ka vajag daudz pārdzīvot, lai kļūtu par cilvēku. Dzeja ir liktenis. Tev tas bija bagāts un laimīgs. Gan apstākļu noteikts, gan paša neatlaidīgā rakstura veidots. Raksturs, kura kodols ir liela cilvēkmīlestība. Pēc rakstura būdams ekstraverts, saņēmis savā daiļrades ceļā ne mazums belzienu, kļuvi dzīvi un cilvēkus dziļi saprotošs, mākslas misi-

ju augsti un vēl augstāk cilvēka dzīves misiju vērtējošs: “Augsti ir noteikumi, lai par Cilvēku sauktos.” Nama pirmā stāva ziemeļu spārnā Tu – meistars kā darba bite šūnās medu krāji dzejoli pie dzejoļa nemainīgajās skolēnu burtnīcās. Tu tiešam pārdzīvoji daudz. Karš nav tikai tavas dzejas tematika, bet dzīves daļa, bērnbai atņemtā nevainība, pirmās mīlas zaudējums...

Ojka!.. Es ieelpoju gaisu, ko Tu izelpo. Tu man esi iemācījis domāt, gribēt un varēt. Es dzīvoju katrā ieelpā un izelpā. Katrā klusumā un tukšumā. Un zini, tā ir burvīga sajūta, kad tu esi tur, kur tev jābūt. Tā kā pašreiz tas notiek ar mani. Tu esi labs skolotājs. Tu ber zvaigznes man plaukstās. Tava dzeja dažkārt ir tas, kas liek man smaidīt, kad esmu nogurusi no visa. Jā, tā skaistā – par mīlestību!

Kāds ir jautājums: “Kur cilvēks sācies?” Zini kurš? Protams, Tu. Tava dzeja nepārprotami atbild, ka tur, kur cilvēks pratis un spējis atteikties no savām egoista pretenzijām, lai tas nāktu par labu otram cilvēkam, tautai, cilvēcei. Tā ir Tava koncepcija, Tava “cilvēces glabāšanas recepte”.

Tava dzeja ir ģeniāla. Zini, kāpēc? Tajā apvienojas kultūras radītājs un ģenētiski dabiskais, agrākie laikmeti un mūsdienas, optimisms un skepse, pat pesimisms, bērna tiešums un racionāla pieredze, radot pasaules polifonisku ainu. Sapludinot lirisko un grotisko, patosu un sarkasmu, tuvplānus un filozofiskus vispārinājumus, Tu uzsver mūsdienu pasaules pretrunīgumu, paradoksus un cilvēka sirdsapziņu kā laikmeta pozitīvo vērtību uzturētāju. Tava dzeja iedveš manī pārliecību un cerību, tā neatļauj man sagurt, bet gan dod spēku celties un cīnīties...

Gribas Tevi saukt par cilvēku ar visgaišāko smaidu. Cilvēk, Tu man iemācīji, ka varavīksne sirdī uzdzied tieši tādā tonī, kādā Tu pats šodien redzi pasauli; nākotnē varavīksne manī uzplauks pilnīgi citos toņos. Es pati gādāšu, lai tie nebūtu pelu pelēki vai pielijuša asfalta tumši. Lai tie nebūtu tikai melnbalti. Jā, varētu būt, ka visistāk varavīksnes astotā krāsa manā ceļā uzdziedēs tad, kad iemācīšos būt laba, atvērta, sirsnīga un iekšēji skaista...

Ojār, saka, ka mīlēt nevajag pareizi, mīlēt vajag vispār. Tavu dzeju nevar nemīlēt. Saka, ka laba daudz nevajag. Bet man vajag! Man vajag Tavu dzeju. Aizmirsīšu Tavu dzeju, kad aizmirsīšu elpot.

Vēlējos jums pastāstīt

Ilze Ozola, 11.5

Kad vienā no tām retajām reizēm, kad mana brīvstunda sakrita ar gandrīz tukšu ēdnīcu, pirms pusdienošanas mazgāju rokas, starp citu, man šķiet, ka skolā to dara kādi 7,2 cilvēki, ar acīm pārskrēju pāri arī „A hepatīta profilakses pasākumiem”. Tur skaidri un gaiši, ar melniem burtiem uz balta fona ir rakstīts, ka „lietojiet šķidrās ziepes, jo uz ziepju gabaliem sakrājas baktērijas”, ak, mani pārņēma vēlme ar melnu flomāsteru novilkt bultiņu uz „TO”. „TAS”-mazītiņš, glumji pus-sadrupis ziepju gabaliņš, kurš pats prasījās pēc nomazgāšanas. Nekam tādām tiešām pat negribas skarties klāt. Nabadziņš tas tur stāv un lēnām piekalst pie izlietnes, kurai, nez kāpēc, aizgriežot krānu, tas ir jāapgriež par 8 pagriezieniem vairāk, nekā to atgriežot.

Ar slapjām rokām jau neēdīšu, tāpēc dodos pie mūsskolas

„vējeļa” (jeb kāds bija tāda pūšamā aparāta nosaukums?), bet tas ir spītīgs un uz manu roku vicināšanu zem tā neregē. Izmēģinos visādus variantus, nelīdz arī „vecā, labā krievu metode”, skatītājiem no malas varēja izskatīties, ka mēģinu uzlikt lāstu tam aparātam. Tā arī manas rokas jau ir paspējušas nožūt pašas no sevis, re, ietaupīta skolas enerģija. Saudzējam dabu!

Cenas mākslīgajai pulverkartupeļu putrai un karbonādei turpina kāpt ar katru gadu, bet piedāvājums skolas ēdnīcā nemainīgs, man šķiet, kopš šeit mācos (un vēl senāks, kā dzirdēts pēc nostāstiem), re, kaut kas mūžīgs arī mūsu ikdienā! Pēc noteikta algoritma piedāvājumā parādās arī plov un makaroni ar gaļu, kurus veiclāko kāju īpašnieki tad var arī baudīt, ja par baudīšanu var nosaukt ēdiena iestumšanu mutē, jo rindas ir neizstāvamā un starpbrīži īsi...

Lai jums tīras rokas skolas jubilejas gadā!

Kāpēc ĀVG?

Anneka Kļaviņa, 11.2

Pavisam nesen man jautāja: „Kāpēc tieši ĀVG?” Pirmajā momentā es samulsu, jo, manuprāt, atbildes uz šādu jautājumu nebija. Aizbildinājos ar smaidu un ierasto frāzi, ka nosaukums pats jau izsaka visu. Bet ko tad izsaka nosaukums – Āgenskalna Valsts ģimnāzija?

Kad es atnācu uz šo skolu, man tā asociējās ar pašu Āgenskalnu. Skaisto Arkādijas parku, Māras dīķi un klusumu, kas līdzinās mierīgam vējam. Ar lapām, kas krājas uz ielām un kurās, ejot uz skolu, gribas paspert, lai nolītu neliels lapu lietuss. Ar tramvaju, kas Āgenskalnam iet apkārt, iet garām un iet cauri. Dīvainām, tukšām mājām, kas drūmi un atturīgi vēl liecina par dzīvību, kas tajās bijusi pirms pāris gadiem. Ar saldu smaržu, kas nāk no tuvējā veikala, agros rītos ejot uz skolu. Likās, ka šī vieta ir kā radīta, lai te pavadītu trīs gadus. Un vēl gadu atpakaļ, domājot par skolu, man atausa atmiņā pa ausu galam dzirdētais ģimnāzijas augstais līmenis.

Tagad es Āgenskalna Valsts ģimnāziju redzu citā gaismā. Protams,

man ģimnāzija vēl aizvien asociējas ar Āgenskalnu un tā apkārni, bet tagad, domājot par skolu, man nāk prātā arī skolas dzīve. Pasakot ĀVG, gribot negribot nākas iedomāties par laiku, kuru pavadī skolā, par 10 stundām, pēc kurām tu vairs nezini – ir rīts vai vakars. Par to, ka ziemā uz skolu atnāc pa tumsu un aizej pa tumsu. Gadījumā, ja nākas no skolas iziet, kad ziemas saule ir parādījusies no mākoņu aizsega, gribas likt rokas acīm priekšā un iesaukties: „Ak, nē! Saule!” Ģimnāzija šobrīd ir mana dzīve, mani draugi, mana klase, kurā, liekas, ir sapulcējušies tik dažādi raksturi, kas tomēr kopā sader ideāli.

Āgenskalna Valsts ģimnāzija nav tikai skolas vārds, tā ir dzīve, kuru tu izvēlies dzīvot. Laika gaitā tu kļūsti par šī vārda daļu un beigās tu pats to veido. Tas, kā mēs katrs uztveram skolu, ir mūsu iekšējā izjūta, bet iet pa skolas gaiteni un apzināties, ka tava skola ir viena no labākajām, ka tā tev ir vispiemērotākā un ka te tu jūties labi, ir jaukāks, ko mēs varam apzināties savas skolas 320 gadu jubilejā.

**Tagad jājautā jums:
„Kāpēc ĀVG?”**

Improvizācijas teātra „Hamlets” trešdienu improvizācijas vakars

Linda Vecvagare, 11.3

"Improvizācijas teātris – tas ir skatuves mākslas paveids, kurā aktieri paši ir izrādes scenāristi un režisori, bet skatītājs neviļus kļūst par izrādes dalībnieku. Improvizācija ir dzīva, dinamiska teātra paraugs, kurā viss notiek "te un tagad"". (www.hamlets.lv)

Sākoties rudenim, teātris-klubs "Hamlets" atkal katru trešdienu ir improvizācijas teātra cienītāju pulcēšanās vieta. Tā kā apmeklēju "Hamletu" pirmo reizi, pirmais, kas mani pārsteidza, bija garā rinda, kas pusotru stundu pirms izrādes sākuma jau bija līdz izejai, bet, protams, labs nāk ar gaidīšanu, un iekšā tikšanas prieks līdz ar to bija lielum lielais. Galvenā telpa – ļoti mājīga – maza skatuvīte, stūrī klavieres un skatuves priekšā pulks nepacietīgo skatītāju, kas katrs paķēris vismaz pa trim krēsliem, lai aizņemtu vietu draugiem.

Izrāde sākās ar na-

matēva Rolanda Zagorska saucieniem: "Laižam no matiem, improvizējam!", tad uz skatuves uznāca bariņš aktieru, kuriem dažādos sastāvos turpmākajās divarpus stundās bija jāizspēlē visdažādākās etiķes par konkrētu tēmu, kas šoreiz bija – ceļš. Tika apspēlēts gan stopētāju un policistu, gan braukšanas instruktoru un ielu muzikantu motīvs. Izrādes gaitā tapa jauna ideja Zilupes rajonā celt otru Dienvidu tiltu un Gaismas pili pie reizes (kuru varot mierīgi ekonomēšanas nolūkā celt bez pamatiem, jo tos jau tāpat neviens neaplūkojot), izskanēja vairāki joki par Latvijas ceļiem, piemēram "Labs asfalts uz Latvijas ceļiem nemētājās" vai „Raustītās līnijas uz ceļiem ir tajos ciemos, kur naudas maz", kā arī asprātības par braucamrīkiem, no kurām visspilgtāk atceros aktiera Kaspara frāzi par to, ka dažiem patīk braukt ar ieslēgtu rokas bremzi, tad mašīnā visu laiku esot patīkama mājas kamīna smarža.

Izrādei bija trīs daļas,

kurās bija jāizspēlē tādas etiķes, kā braukšana piebāztā tramvajā, muzicēšana uz ielas, ceļa remonts pie bagātas ģimenes mājas vai automašīnas

vakara uzvarētāja – veiksmīgākais un smieklīgākais aktieris. Šoreiz par vakara uzvarētāju tika atzīts aktieris, kurš izspēlēja jūrnieka, kurš atgriežas

Improvizācijas teātris un Rolands Zagorskis Foto:

saplīšana kādā ciemā, par kuru viens no dalībniekiem Viesturs teica: „Ļaudonieši vispār ir ļoti laipni, varat vienā naktī kaut vai pie visiem pārgulēt", starp šīm daļām skatītāji varēja atpūsties no lielās smiešanās un izlocīt kājas, pēc katras daļas aktieru palika mazāk, līdz beigās bija palikuši četri, kuriem jāizspēlē skatītāju izvēlēta tēla monologs, un pēc šīs daļas tika pasludināts

mājās, monologu un veica to dziesmas veidā, uz vietas izcili sacerot tēmai atbilstošus vārdus visiem zināmās ABBA dziesmas „Winner takes it all" melodijā.

Kopumā varu sacīt, ka "Hamleta" apmeklējums bija lieliska izraušanās no ikdienas stresa tieši nedēļas vidū un milzīga smieklīgu un pozitīvisma deva, kas lika smaidīt vēl ilgi pēc izešanas

POPIJA

Elīna Bindare, 11.5

Afiša tā vien kļūdz pēc parastā, ar optimismu vitaminizētā komēdijkumosa, ko aprij un aizmirst. Bet, tā kā kino „Rīga" greznajā zālē nejdzīgas filmas nemēdz rādīt,

“Happy Go Lucky” jeb “Laimīgajiem veicas”

nolēmu, ka uz lēto seansu jau aiziet var... Turklāt uzticība britu humoram atmaksājas par visiem simts procentiem – smaids līdz ausīm no sākuma līdz beigām!

Filmas centrā ir izskatīga trīsdesmitgadniece ar padsmītgadnieces prātiņu. Galēji bezrūpīga, jautra; uzdzīvo, koķetē, bauda pilsētas dzīvi, ņemas ar sākumskolas bērniem (kaut kāda iztika taču jāpelna). Ja piesviež vēl pulka smieklīgu pārpratumu... let

jau uz absolūtu bohēmu, bet uzradies pastāvīgs draugs viņas (Popijas) dzīvi saliek pa plauktiņiem. Tajā pašā laikā braukšanas instruktors, kam ir personības krīze, emocionāli uzsprāgst, jo, lūk, Popijas dabiski koķetāis tēls šim sagrozījis galvu. Sprādziens, kurš nošokēja tiklab Popiju, kā skatītājus zālē, izraisa pārdomas, ka ikkatram jānes sava daļa atbildības par izturēšanos pret citiem. Un, kas ir interesanti, ka var būt arī pārāk jauks un drau-

dzīgs cilvēks. Visu ar mēru, tā teikt.

Filma pati par sevi laba – garda izsmiešanās ar savu morāles devu. Vienīgais, ko ieteiktu režisoram, – varbūt labāk šo familiārās attiecības pārprašanu atstāt dzīvi vēl neiepazīnušiem pusaudžiem, nevis teju pusmūža cilvēkiem. Lai gan šādi mākslas darbi kalpos par uzmundrinājumu plašākai auditorijai depresīvajā rudens rutīnā. Katrā ziņā man noteikti!

AFIŠA

Noslēpumains projekts piektdienu naktīs...

Tieši dienu pirms skolas jubilejas, 7.novembrī, vēl neatvērtajā, remontdarbos esošajā "Dejas un Teātra MĀJĀ", Rūpniecības ielā 32b, 2. stāvā notiks ikmēneša kustības-skaņas-vizuālo mākslu improvizācijas simpozījs.

"CUE ir metafiziska telpa spontānām ekspresijām un starpdisciplinārām improvizācijām"—neplānota rīcība uz dažādu mākslu (kustības, skaņas, vizuālās) robežām ar kopēju mērķi—radīt mākslas darbu, kurš pats ir tā radīšanas process. Tāpēc CUE norisinās pat līdz 12 stundām—lai caur tās noteiktās piektdienas vakaru un situāciju varētu "iziet" pēc iespējas vairāk cilvēku, kas šo kopīgo mākslas darbu - procesu - tikai bagātinātu un pilnveidotu.

CUE mākslas un tolerances projekts aizsākās Berlīnē pagājušā gada martā un tas vēl joprojām norisinās katra mēneša pirmajā piektdienā, nu jau vairākās Eiropas pilsētās—Berlīnē, Barselonā, Madridē, Salamankā un arī Rīgā. Projekta mērķis ir apvienot pēc iespējas vairāk pilsētu simultāni notiekošajā improvizācijas projektā.

Atnāc jebkurā laikā un iesaisties—dziedi, spēlē, dejo, fotogrāfē, atnes parādīt savu filmu uz lielās sienas... Radi kopā ar citiem!

Uzzini visu informāciju www.cueriga.tk

Vēlies **RAKSTĪT?** Tev ir ko **TEIKT?** Gribi pamēģināt ko **jaunu un noderīgu?**

Kļūsti par ģimnāzijas avīzes žurnālistu un

skolas **bloga veidotāju** - **tavs temats, tava doma, tava ideja!**

Piesakies: avg.avize@gmail.com/uzmeklē redakciju!

Festivāls "Bildes" jau 23 reizi!

Mūzikas un mākslas festivāls "BILDES" jau kopš 1985. gada apvieno Latvijas džeza, roka, folka un citu visdažādāko žanru un stilu mūziķus, iepazīstina klausītājus ar Latvijas mūzikas aktualitātēm, tieši festivālam sagatavotiem projektiem, kā arī rosina mūziķu jaunradi tēlotājmākslā.

ni, kā arī citu radošo profesiju pārstāvi - arhitekti, mākslinieki, fotogrāfi, žurnālisti un citi sabiedriski aktīvi cilvēki. Šogad tas gods piedalīties "BILDĒS" ir ticis arī mūsu skolas audzēknēm – radošās apvienības "Sus Dungo" dalībniecēm Katei un Diānai (jau 2008. gada absolventei), meitenes akustiskā dueta versijā piedalīsies 11.novembra folkkoncertā līdzās dažādiem un interesantiem Latvijas jaunās mūzikas dalībniekiem.

No 20. līdz

Festivāla norisē ik 22.novembrim Rīgas kongresu namā arīdzan notiek "Bilžu"

izstāde "Lai saule spīd vai lietūs līst" – apgleznoti lietussargi un raibas kedas.

Festivāla laikā notiek sekojoši koncerti:

Mūzikas klubā "Četri Balti Krekli" :

11.novembrī plkst. 19.00 FOLK-KONCERTS

Pedalās: Imants Daksis, Uldis Kākulis, Helēna Kozlova un Jana Viļuma, Ziedonis Stutiņš, Uldis Ozols, Agita Kaužēna, Elīna Līce, Haralds Šīmanis, Varis Vētra, Ansis Klīnštons, Arnis Miltiņš, Mikus Straume, **Diāna Sus**, Ieva un Aivars Her-

manis, Uldis Altens

12.novembrī plkst. 19.00 DŽEŽS & BLŪZS

Rīgas kongresu namā: **20.novembrī** plkst.19.00 Jauno grupu un "Bilžu" veterānu kopprojektu koncerts

21.novembrī plkst. 19.00 Sevi jau pieteikušo, ne tik jauno grupu koncerts

22.novembrī plkst. 13.00 Koncerts bērniem

22.novembrī plkst. 19.00 "Bilžu" veterānu koncerts
*Biļetes var iegādāties "Biļešu Paradīzes"kasēs.

“Kā naglai uz galvas...”

Interesanti! Kā būtu, ja mēs pielīdzinātu skolēna dzīvi “lielās dzīves” standartem? Lūk, portāls www.apollo.lv piedāvā šādu asprātīgu versiju!

“Skolēns skolā pavada vismaz deviņus gadus no savas dzīves. Mēģiniet iztēloties — jums katru dienu jāiet uz vietu, kur jūs māca. Iespējams, jums daudz kas

neizdodas, it īpaši sākumā, un jums bieži tiek norādīts uz kļūdām. Kolektīvs, kurā jūs darbojaties, ir liels. Jums apkārt ir kādi 30 kolēģi, no kuriem daži jūs nepieņem, daži ir ļoti kustīgi un skaļi, daudzus jūs tā kārtīgi nemaz nepazīstat...

Jums (skolēnam) ir vairāki vadītāji, kuriem katram ir savas prasības,

savs izskaidrošanas veids, ko no jums vēlas. Režīms ir ļoti stingrs — jāstrādā astoņas reizes pa 40 minūtēm, darbi, kas jāveic, ir pilnīgi atšķirīgi, un starplaikos jāiet gaitenī, kur valda troksnis, jo vienlaikus atpūšas vismaz 300 cilvēku. Citu darbu izvēlēties jūs nemaz nedrīkstat...”

Cik patiesi un konkrēti!

Drudzainā, tomēr tik svīnīgā skolas jubilejas noskaņā, ir sasniegusi arī dienesta viesnīcu (tautā sauktās “kojas”). Vispirms parādījās nelielā fotoizstādē tieši galvenās šosejas malā, kas ved uz kojām, tad mūsu administratores regulāri sāka apmeklēt skolas absolventi, lai reģistrētos lielajam notikumam, un pats apbrīnojamākais ir grandiozais LCD monitors, kura nozīme mums veselu diennakti bija neatminama mīkla.

Bieži tiek vaicāts: “Kā tas ir dzīvot kojās?” Un vienmēr es atbildu-lieliski! Dzīvot kojās ir

forši. To jau es visiem saku kopš atvainojos, dienesta viesnīcas vil-mācību gada sākuma. Bet tagad ir vēl foršāk! Jo ir ieviesusies mikroviļņu krāsns, kura tiek aktīvi pakļauta atrakcīvo iemītnieku eksperimentiem. Kā gan mēs savādāk varētu uzzināt, kas notiek ar spuldzīti 600 grādu temperatūrā?

Kas vēl jauns? Laiķam, nekā. Bezmērķīga slaistīšanās un iekšējo kārtības noteikumu neievērošana turpina ritēt savu ierasto gaitu. Jaunie arī ir pabiedēti - gan ar fizikas skolotāju bardzību, gan ar obligāto celšanos 7:00 otrdienu un piektdienu rītos.

Un mums, vecajiem koju,

Kojas ir tāda elitāra pasaule, kurā ir ļauts celties 40 minūtes pirms stundas sākuma un brīvstundā ieslīgt nelielā snaudā, tomēr par to tiek maksāts ar ilgo prombūtni no mājām. ĀVG jau pati par sevi norūda raksturu un vēl kā deserts tam visam ir dzīve kojās, kur pats esi savas dzīves noteicējs.

Ar cieņu, Kojēnietis.